

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį, Komisija nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su klaidingu specialios schemos kelionių organizatoriams taikymu paslaugoms, kurios suteiktos ne keliautojams. Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad ši schema taikoma tik tada, kai kelionių paslauga parduodama keliautojui. Tačiau ji netaikoma kelionių organizatorių paslaugoms, kurias jie teikia kitiems kelionių organizatoriams arba turų operatoriams. Atsižvelgdama į Bendrojo mokesčių kodekso nuostatų formuluotę, kai nurodomas ne „keliautojas“, o „klientas“, atsakovė remiasi sąvoka „klientas“ ir plačiai taiko specialią schemą kelionių organizatoriams.

Be kita ko, Komisija atmeta Prancūzijos valdžios institucijų teiginį, kad Prancūzijos teisės aktai leidžia geriau pasiekti specialios schemos tikslus, t. y. supaprastinti administracinius kelionių organizatorių formalumus ir perduoti PVM pajamas valstybei narei, kurioje galutinai pasinaudojama kiekviena atskira paslauga.

(¹) OL L 347, p. 1.

2011 m. birželio 17 d. *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje ZZ prieš *Secretary of State for the Home Department*

(Byla C-300/11)

(2011/C 252/37)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: ZZ

Atsakovas: *Secretary of State for the Home Department*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Direktyvos 2004/38 (¹) 30 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą veiksmingos teisminės gynybos principą, aiškinant jį atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 346 straipsnio 1 dalies a punktą, reikalaujama, kad apeliacinį skundą dėl sprendimo neleisti Europos Sąjungos piliečiui būti valstybėje narėje dėl Direktyvos 2004/38 VI skyriuje nurodytų valstybinės politikos ir visuomenės saugumo priežasčių nagrinėjanti teisminė institucija užtikrintų, jog šis Europos Sąjungos pilietis būtų informuotas apie priežasčių, dėl kurių jam kyla neigiamų pasekmių, esmę neatsižvelgiant į tai, kad valstybės narės institucijos ir atitinkamas nacionalinis teismas, išnagrinėję visus prieš Europos Sąjungos pilietį surinktus įrodymus, kuriais remiasi

valstybės narės institucijos, nusprendžia, jog minėtų nepalankias pasekmes sukeliančių priežasčių esmės atskleidimas prieštarautų valstybės saugumo interesams?

(¹) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46 ir klaidų ištaisymas OL L 274, 2009 10 20, p. 47).

2011 m. birželio 16 d. pareikštas ieškinytis byloje *Europos Komisija prieš Nyderlandų Karalystę*

(Byla C-301/11)

(2011/C 252/38)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal ir W. Roels

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė prašo:

— pripažinti, kad priėmusi ir palikusi galioti 2001 m. *Wet inkomstenbelasting* (Pajamų mokesčio įstatymas) 3.60 ir 3.61 straipsnius ir 1969 m. *Wet Vennootschapsbelasting* (Pelno mokesčio įstatymas) aktualios redakcijos 15c ir 15d straipsnius, Nyderlandų Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač pagal jos 49 straipsnį;

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad negautos pridėtinės vertės apmokestinimas, kai įmonė, įmonės dalis arba įmonės buveinė, arba nuolatinis padalinys perkeliamas į kitą valstybę narę, yra įsisteigimo laisvės ribojimas, nesuderinamas su SESV 49 straipsniu.

2011 m. birželio 17 d. *Consiglio di Stato (Italija)* pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Rosanna Valenza prieš Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

(Byla C-302/11)

(2011/C 252/39)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Rosanna Valenza

Kita proceso šalis: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato***Prejudiciniai klausimai**

- a) Ar pagal Direktyvos 1999/70/EB ⁽¹⁾ priedo 4 punkto 4 dalį, — kurioje numatyta, kad „pagal terminuotas darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir nuolatinių darbuotojų kvalifikacija, vertinama atsižvelgiant į jų darbo stažą, yra vienoda [darbo stažo kriterijai yra vienodi], nebent tokios kvalifikacijos skirtumai [skirtingi darbo stažo kriterijai] yra objektyviai pagrįsti“, skaitomą kartu su 5 punktu, kurį jau išaiškino ES Teisingumo Teismas ir pagal kurį Italijos teisės aktai, kuriuose įtvirtintas draudimas viešojoje tarnyboje terminuotą darbo sutartį pakeisti neterminuota, yra teisėti, — draudžiamos laikinai dirbančių darbuotojų padėties stabilizavimą reglamentuojančios nacionalinės teisės normos (Įstatymo Nr. 296/2006 1 straipsnio 519 dalis), pagal kurias neterminuotam laikotarpiui leidžiama iš karto įdarbinti asmenis, kurie jau dirba pagal terminuotą darbo sutartį, nukrypstant nuo viešo konkurso taisyklės, tačiau anuliuojant terminuotą darbo santykių laikotarpiu įgytą darbo stažą, ar vis dėlto nacionalinės teisės aktų leidėjo nuostata, kurioje numatyta, kad darbo stažas prarandamas, patenka į nukrypti leidžiančios nuostatos, pateisinamos „pagrįstomis priežastimis“ siekiant užkirsti kelią nuolatines pareigas jau einančių darbuotojų interesų pažeidimui skiriant į nuolatines pareigas laikinus darbuotojus (o taip atsitiktų, jei būtų atsižvelgta į laikinų darbuotojų įgytą darbo stažą), taikymo sritį?
- b) Ar pagal minėtą Direktyvos 1999/70/EB priedo 4 punkto 4 dalį, — kurioje numatyta, kad „pagal terminuotas darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir nuolatinių darbuotojų kvalifikacija, vertinama atsižvelgiant į jų darbo stažą, yra vienoda [darbo stažo kriterijai yra vienodi], nebent tokios kvalifikacijos skirtumai [skirtingi darbo stažo kriterijai] yra objektyviai pagrįsti“, skaitomą kartu su 5 punktu, kurį jau išaiškino ES Teisingumo Teismas ir pagal kurį Italijos teisės aktai, kuriuose įtvirtintas draudimas viešojoje tarnyboje terminuotą darbo sutartį pakeisti neterminuota, yra teisėti, — draudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, kuriose nors ir numatyta, kad terminuotos darbo sutarties laikotarpiu yra atsižvelgiama į įgytą darbo stažą, tačiau nustatyta, jog pasibaigus terminuotai darbo sutarčiai ji nutraukiama ir sudaroma nauja neterminuota darbo sutartis, kuri skiriasi nuo ankstesnės, o į įgytą darbo stažą neatsižvelgiama (Įstatymo Nr. 296/2006 1 straipsnio 519 dalis)?

⁽¹⁾ OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368.

2011 m. birželio 17 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maria Laura Altavista prieš Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Byla C-303/11)

(2011/C 252/40)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Consiglio di Stato***Šalys pagrindinėje byloje**

Apeliantė: Maria Laura Altavista

Kita proceso šalis: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato***Prejudiciniai klausimai**

- a) Ar pagal Direktyvos 1999/70/EB ⁽¹⁾ priedo 4 punkto 4 dalį, — kurioje numatyta, kad „pagal terminuotas darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir nuolatinių darbuotojų kvalifikacija, vertinama atsižvelgiant į jų darbo stažą, yra vienoda [darbo stažo kriterijai yra vienodi], nebent tokios kvalifikacijos skirtumai [skirtingi darbo stažo kriterijai] yra objektyviai pagrįsti“, skaitomą kartu su 5 punktu, kurį jau išaiškino ES Teisingumo Teismas ir pagal kurį Italijos teisės aktai, kuriuose įtvirtintas draudimas viešojoje tarnyboje terminuotą darbo sutartį pakeisti neterminuota, yra teisėti, — draudžiamos laikinai dirbančių darbuotojų padėties stabilizavimą reglamentuojančios nacionalinės teisės normos (Įstatymo Nr. 296/2006 1 straipsnio 519 dalis), pagal kurias neterminuotam laikotarpiui leidžiama iš karto įdarbinti asmenis, kurie jau dirba pagal terminuotą darbo sutartį, nukrypstant nuo viešo konkurso taisyklės, tačiau anuliuojant terminuotą darbo santykių laikotarpiu įgytą darbo stažą, ar vis dėlto nacionalinės teisės aktų leidėjo nuostata, kurioje numatyta, kad darbo stažas prarandamas, patenka į nukrypti leidžiančios nuostatos, pateisinamos „pagrįstomis priežastimis“ siekiant užkirsti kelią nuolatines pareigas jau einančių darbuotojų interesų pažeidimui skiriant į nuolatines pareigas laikinus darbuotojus (o taip atsitiktų, jei būtų atsižvelgta į laikinų darbuotojų įgytą darbo stažą), taikymo sritį?
- b) Ar pagal minėtą Direktyvos 1999/70/EB priedo 4 punkto 4 dalį, — kurioje numatyta, kad „pagal terminuotas darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir nuolatinių darbuotojų kvalifikacija, vertinama atsižvelgiant į jų darbo stažą, yra vienoda [darbo stažo kriterijai yra vienodi], nebent tokios kvalifikacijos skirtumai [skirtingi darbo stažo kriterijai] yra objektyviai pagrįsti“, skaitomą kartu su 5 punktu, kurį jau išaiškino ES Teisingumo Teismas ir pagal kurį Italijos teisės aktai, kuriuose įtvirtintas draudimas viešojoje tarnyboje terminuotą darbo sutartį pakeisti neterminuota, yra teisėti, — draudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, kuriose nors